el pèsol negre

publicació llibertària del Berguedà

difusió gratuïta!

2000 exemplars
II època núm. 16
Abril-maig-juny de 2004

Presons ni al Bages ni enlloc!

Els mossos d'esquadra tanquen dos locals independentistes a Berga

Durant la primera setmana d'abril els Mossos d'esquadra han fet tancar la seu social del Casal Panxo primer i, després veien com està el pati sembla que també ha tancat per pròpia voluntat el Casal Moragues. L'excusa ha estat el fet de tenir un equip de música al seu local, fet que ha originat una quantiosa multa i l'amenaça de més i més quantioses multes si tornen a obrir el local. És clar que es tracta d'una excusa per fer tancar la seu social d'aquesta entitat i la lectura és clara: governi qui governi els moviments socials fem nosa per la crítica que exercim -des de diferents òptiques- al poder i les seves corrupteles. Des del *Pèsol Negre* ens solidaritzem amb els companys independentistes i els oferim el nostre suport.

····➤ Pàg 5

Ja hi tornem a ser. A Berga l'1 de maig, el dia del treballador, ha estat transformat de manera vergonyosa en el dia del lladre, de l'explotació. Però per sort, encara queden persones amb dignitat que celebren el Primer de Maig com cal. Enguany, l'associació cultural Columna Terra i Llibertat ha tornat a preparat tot un seguit d'actes per tal de fer de l'1 de maig una diada festiva i de reivindicació obrera com cal.

····➤ Pàg 4

Salvem la Baells!

La natura torna a ser la víctima de la mentida, la demagògia i dels interessos dels governants de les diferents administracions i els seus amics constructors.

Amb l'excusa d'invertir diners públics per millorar la infraestructura de carreteres, fan veure que l'econòmia creix (solament la construcció i amb calès públics), alhora que maregen la perdiu amb disputes orellaires, mentre ens destrossen les contrades. I és que si poden fer més obres i més destrossa perquè fer-ne menys?

En definitiva que per omplir la butxaca de quatre fills de puta i afaborir alguns interessos polítics, estem acabant per sempre amb el patrimoni natural de tots.

····➤ Pàg 4

Presons ni al Bages ni enlloc!

Com ja anunciàvem al número 15 d'aquesta publicació, al Bages hi volen fer una presó. Són moltes les persones que s'hi oposen i és freqüent veure en alguns cotxes cartellets que diuen: "No a la presó" o "No volem la presó al Bages" i per nosaltres això és del tot inacceptable. És com dir que la injustícia no ens molesta el que passa és que la volem ben amagada. Tanmateix la Coordinadora Antirepressiva de Manresa està treballant el tema amb una gran seriositat i lucidesa i han engegat una campanya molt encertada on posen de relleu les veritables claus del problema. Aquí us reproduïm un comunicat que han fet públic on queda clar que la presó no és la solució, ni al Bages ni enlloc. A les presons no es respecten els drets humans i no cal anar lluny, ens referim en aquest país. Per això, la nostra posició és clara: Ni presons ni reixes acabaran amb els nostres somnis. Llibertat per tots i totes! No a les presons!

····➤ Pàg 3

2 *Editorial de la publicació i*

9 *"El latas", article de temàtica laboral*

5 i 6 *Aticles sobre el Forum de les cultures*

7 *Crònica d'una mort anunciada, article sobre l'11 de març*

Castellano

Salud!

Otra vez el pèsol en la calle. Y con este ya van dieciseis, y no pensamos parar.
Ya tenemos aquí otra vez al 1 de mayo, y como venimos reivindicando desde hace tres años, esta fecha se esta convirtiendo aquí en Berga, en la fiesta de los explotadores y no en la de los explotados como debería ser... Para nosotros los anarquistas, el uno de mayo jamás será una feria, y es por esa razón que el colectivo, Columna Terra i Llibertat se ha encargado de organizar una serie de eventos para reivindicar esta fecha.
Se realizará un concierto y una concentración contra la farsa que representa su feria, contra la explotación laboral, el capitalismo y el estado, y este año, también contra el cierre de locales alternativos.
Y es que últimamente los mossos d'esquadra, se han puesto las pilas a la hora de intentar acabar con los movimientos sociales en el Berguedà: el Casal Panxo y el Casal Moragues se han visto obligados a cerrar, uno de los cuales teniendo que pagar una sanción considerable. Parece ser que nuestros particulares chimpanzés uniformados, ya no tienen suficiente con acojonarnos y extorsionarnos cuando nos encuentran por la calle. A este paso pronto tendremos que mirar bien dentro de la taza del water antes de ir a cagar...
Desde aquí, denunciamos el cierre de dichos locales, y nos solidarizamos con ellos.
También podemos observar el espectáculo que nos ofrecen los vecinos del Bages clamando contra la carcel; "el bages no quiere la cárcel", dicen. Que no se diera el caso que los terrenos perdieran valor, o la comarca se volviera más insegura! ¿Mejor que la construian en otro lado quizás?
Nosotros estamos y estaremos en contra de esta carcel, pero también en contra de todal las otras cárceles del mundo. Porque son la negación absoluta de la libertad (por lo tanto, de la vida) y albergan personas que sufren cada dia los peores malos tratos y torturas; Personas pobres o rebeldes que por su condicion impuesta por el sistema han acabado entre rejas. Por lo tanto, abajo los muros de las prisiones!!
Y por lo que respecta a la explotación laboral en el Berguedá, es tan palpable como siempre, y como si fuera poco aguantarla dia tras dia, nos toca aguantar a los mayores explotadores de la comarca afirmando que los unicos que han trabajado para la susodicha comarca, han sido ellos. Al menos eso es lo que vimos el pasado 7 de abril, en un debate televisado en Canal 4. La indignación no puede ser mayor; como dice Evaristo, cantante de la polla records "quien mata mas es premio novel de la paz". Porque los únicos que trabajamos por la comarca, somos nosotros, los obreros, y no esos cuatro parasitos que viven a costa de nuestro sudor..
Los mismos personajes que nos explotan, son los que se enriquecen de la destrucción de la comarca, como en el caso de la carretera que quieren construir para "dinamizar-la". Se trata de la ampliación de la C-16, que representará un impacto brutal para nuestra maltratada comarca, pues destrozará la baells, el picantell, y el catllaras.
Y no podemos acabar esta editorial sin hacer referencia a la matanza de Madrid. 190 obreros i obreras muertos. No fueron 190 militares, o diputados del PP (cómplices de la matanza). Fuimos los de siempre, el pueblo. Los mismos que somos explotados en nuestros puestos de trabajo, asesinados por falta de medidas de seguridad, los que morimos intentando huir de la miseria o somos reducidos a ceniza bajo las bombas de Palestina, Irak, o Madrid. Los que viajamos sin escoltas ni coches blindados. Como decía una de las pancartas madrileñas: "Vuestra guerra, nuestros muertos". Ante todo esto no podemos permanecer en silencio. Cada día hay mas razones para luchar!
Recuperemos nuestras vidas!

Català

Salut!

Altre cop el Pèsol al carrer. I amb aquest ja en fem 16, i la cosa no pensa parar.
Ja tenim l'1 de maig aquí, i com portem denunciant des de fa tres anys, aquesta data s'esta convertint a Berga en la festa dels explotadors i no en la dels explotats com hauría de ser... Per nosaltres, els anarquistes l'1 de maig mai serà una fira i és per això que el col·lectiu Columna Terra i Llibertat s'ha encarregat d'organtizar una sèrie d'actes per reivindicar aquesta data.
Es realitzara un concert i una concentració contra la farsa de la seva fira, contra l'explotació laboral, el capitalisme i l'estat i aquest any, també contra el tancament de locals alternatius.
I es que últimament els mossos d'esquadra s'han posat les piles a l'hora d'intentar acabar amb els moviments socials a la comarca del Berguedà: el Casal Panxo i el Casal Moragues han hagut de tancar, un dels quals habent de pagar una sanció considerable. Sembla ser que els nostres particulars ximpanzés uniformats ja no en tenen prou d'acollonir-nos i extorsionar-nos, quan ens troben al carrer. A aquest pas aviat haurem de mirar bé dins la tassa del water abans d'anar a cagar...
Des d'aqui denunciem el tancament dels esmentats locals i ens hi solidaritzem.
També podem contemplar l'espectacle que ofereixen els veins del Bages cridant contra la presó; "el bages no vol la presó", diuen. No fós cas que els terrenys perdesin valor o la comarca es tornés mes insegura! Millor que la construeixin a un altre lloc potser?
Nosaltres estem i estarem en contra d'aquesta presó, però també en contra de totes les altres presons del món. Perquè són la negació absoluta de la llibertat (per tant de la vida) i alberguen persones que viuen cada dia els pitjors dels mals tractes i tortures. Persones pobres o rebels que per la seva condició donada pel sistema han acabat entre reixes. Per tant: a terra els murs de les presons!
I pel que fa al tema laboral l'explotació al Berguedà es fa tan palesa com sempre i per si fos poc haver de soportar-la dia rera dia, ens toca aguantar als maxims explotadors de la comarca afirmant que els unics que han treballat per aquesta han sigut ells. O almenys és el que vam veure el passat 7 d'abril en un debat televisat al canal 4. La indignació no pot ser major, com diu evaristo, cantant de la *Polla Records* "quien mata más es premio novel de la paz". Perquè els unics que hem treballat per la comarca som nosaltres els obrers, i no els quatre empresaris parasits que viuen a costa de la nostra suor.
Els mateixos personatges que ens exploten són els que s'enriqueixen a costa de la destrucció de la nostra comarca, com és el cas de la carretera que volen construir per "dinamitzar-la" . És l'ampliació de la C16 i representará un impacte brutal per la nostra ja malmesa comarca, doncs destrosarà la baells, el picantell, i el catllaras.
I no podem acabar aquest editorial sense fer referència a la matança de Madrid. 190 obrers i obreres mortes. No foren 190 militars o diputats del PP (complices de la matança). Vam ser els de sempre els escaldats, el poble. Els mateixos que som explotats en els nostres llocs de treball, assassinats a la feina per la falta de mesures de seguretat, els que morim intentant escapar de la misèria, els que som reduïts a cendra sota les bombes a Palestina, Irak o Madrid. Els que no viatgem amb escorta ni amb cotxe blindat. Com deia una pancarta madrilenya: "sus guerras, nuestros muertos".
Davant de tot això no podem restar callats doncs cada dia hi ha més raons per lluitar.
Recuperem les nostres vides!

I recorda...

>> **Edita:** Col·lectiu Pèsol Negre. El Pèsol Negre no és el portaveu de cap associació ni entitat. El col·lectiu Pèsol Negre és obert i canviant i no representa a ningú, solament a qui en forma part a cada moment. D'altra banda, com a col·lectiu només intentem assumir l'editorial i les grans línies de la publicació, la resta de textos són responsabilitat dels dels seus autors.

>> **Tancament d'aquesta edició:** 28/04/04

>> **En aquest Pèsol Negre han participat:** Ángel, Barrikada (maquetació), Pep i tu, Zerototal, M., José María I, Coordinadora antirepressiva, M., Liberto, KFK, Kopkiller, Dissident, Milicianu i un Republicà Federal.

>> **Per contactar amb nosaltres:**

pesolnegre@berguedallibertari.org

pesolnegre@hotmail.com

Properament: l'editorial en àrab i tots els números consultables des d'internet.

Atenció: La premsa anarquista pot erradicar la ignorància i la submissió al poder. Aquesta revista la fem entre totes i tots i per això és important que ens feu arribar els vostres articles de denuncia, pensaments, poemes, etcètera. Intentem publicar-ho tot, tingueu paciència.

La presó no és la solució

Des de que la Generalitat va plantejar la possibilitat de construir una presó a la comarca del Bages, s'ha iniciat un moviment social en contra de la ubicació d'un centre penitenciari en aquest territori.

Els arguments i les opinions han estat diversos, però tots encaminats a impedir que la meravellosa comarca estigués malmesa i desmillorada per la creació d'aquest centre. Com sempre han sortit els fantasmes que envolten aquesta societat que ens fan creure que és solidaria i tolerant. L'egoisme, l'incredul·litat, la por, el rebuig, ha estat a l'ordre del dia.

capcelera de la manifestació realitzada el 25 d'abril a Barcelona per la llibertat de tots els presos>> Zapling

En les presons de l'Estat Espanyol existeix: la tortura física i psicològica (en els últims 6 anys s'han presentat 1966 denúncies), la dispersió, el FIES (aïllament total de la persona dins la presó), l'explotació laboral, la precarietat sanitària, la mort de persones en circumstàncies estranyes la massificació, el tracte inhumà als familiars, la falta d'intimitat,...

Des de la Coordinadora Antirepressiva de Manresa, volem desvincular-nos de tot aquest substrat i dir que estem en contra d'aquesta i de qualsevol presó, ja sigui al Bages com a qualsevol lloc.

El Govern sempre ha utilitzat com a base dels seus arguments les estadístiques, però si les observem acuradament veurem que les presons no estan plenes de gent "perillosa", sinó d'homes i dones que generalment han comés actes per poder sobreviure. Les dades parlen per si soles:
El 25% de persones empresonades són immigrants
El 40% estant empresonades per haver comes delictes menors relacionats amb les drogues
El 25% a causa de furts contra la propietat privada

Mentrestant els assassins governen imperis i llencen bombes en nom de la llibertat, els lladres de milions són ministres d'hisenda i els camells policies. A la presó hi va la pobresa, la marginació i la dissidència, és a dir, totes aquelles parts de la societat que "molesten i incomoden".

Des de la mort de Franco, i de l'arribada de l'esperat Estat de dret, el nombre de presons i d'empressonats no ha parat de créixer. L'any 1974, en ple franquisme, a les presons de l'Estat Espanyol hi havia 14.760 persones preses, a principis del 2004, i gaudint d'una suposada democràcia, ens trobem amb l'esgarrifosa xifra de 54.000 persones preses. Però sembla que encara no n'hi ha prou, en aquest últims anys s'han reformat cinc lleis: Llei d'estrangeria, Llei del Menor, Llei d'Enjudiciament Criminal, la Llei de poder Judicial i reformes del Codi Penal. Aquestes lleis faran que incrementi el número de persones empresonades ja que les penes s'han endurit i l'ingrés a presó cada cop és més fàcil; per tant també provocaran la creació de més Centres Penitenciaris.

Sota la bandera d'una societat de progrés, democràtica i totalment solidària, la majoria dels ciutadans d'aquest país s'indignen i s'esgarrifen quan veuen certes imatges o senten certes informacions sobre la situació en que es troben vivint les persones preses en altres parts d'arreu del món (Guantanamo, Iraq, Afganistan...), però mai no se'ls passa pel cap que en les presons del seu propi país també s'estan vulnerant el drets fonamentals de les persones.

En les presons de l'Estat Espanyol existeix: la tortura física i psicològica (en els últims 6 anys s'han presentat 1966 denúncies), la dispersió, el FIES (aïllament total de la persona dins la presó), l'explotació laboral, la precarietat sanitària, la mort de persones en circumstàncies estranyes la massificació, el tracte inhumà als familiars, la falta d'intimitat,...

El Govern sempre ha utilitzat com a base dels seus arguments les estadístiques, però si les observem acuradament veurem que les presons no estan plenes de gent "perillosa", sinó d'homes i dones que generalment han comés actes per poder sobreviure.

Actualment moltes de les lluites portades per les persones empresonades són per exigir que com a mínim és compleixin els drets reconeguts per les lleis creades pel mateix Govern que els empresona.

El bé més preuat és la llibertat, viure sense ella és com esta mort. Els que volem viure, sempre ens rebel·larem contra els murs, les barres i les reixes, físiques o immaterials que empresonen a les persones!!!

Coordinadora antirepressiva de Manresa

"...un cop vaig entrar a la presó, em vaig adonar que tot el que em pensava que sabia d'ella era tan sols un pinzellada del que realment és. Era conscient que pel solament el fet d'estar pres comportava la negació de la majoria de tots els meus drets fonamentals, però no vaig tardar gaire a descobrir que a l'escorxador ningú en té de drets. La presó (en teoria una eina de rehabilitació social) no és més que la gran casa de la mort, la pena de mort encara existeix a l'estat espanyol, com a mínim a les quatre presons que vaig conèixer en el meu peregrinatge per la terra dels desheretats. Morts provocades per les arbitrarietats burocràtiques (molts presos no saben ni quantes condemnes tenen), malalties (l'assistència mèdica és gairebé inexistent), els dies sense vida, la desesperació...el que pots fer a la presó depèn única i exclusivament de tu, no hi ha cap eina, funcionari, assistent "social", carceller, metge, que estigui al servei de la teva "rehabilitació", la seva funció és la d'amagar sota l'estora les deixalles provocades per una societat malalta."

Escrit d'una persona que ha estat presa

Per més informació:
telf. 645661113
antirepressiu@manresa.vilaweb.com

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

PIZZA NYAM!
C/ Plaça de la Ciutat Nº 4 Teléf. 93 821 03 64
BERGA

PINTURES B BERTRAN
plaça Europa nº7 08600 berga
tel.botiga 938212895

BAR MUSICAL EL CAU
ronda moreta nº 51
08600, Berga

la mafalda
-llibreria
-diaris
-papereria
BERGA

Salvem la Baells!

Com tots sabem perfectament, la Generalitat de Catalunya -sigui del signe que sigui- està encaparrada en ampliar l'eix del Llobregat (C-16). I ho vol fer, no pels berguedans -no siguem ingenus- sinó pels barcelonins que pugen els caps de setmana a la Cerdanya.

Així doncs, ens pretenen fer una gran carretera que costarà moltíssim diners i ens destrossarà la comarca. I, sobretot, en el traçat de l'alt Berguedà, que baixaria des de Berga (a l'alçada de la caserna de la Guàrdia Civil) cap a Pedret, remuntaria el riu fins al pantà, i seguiria pujant pel costat de La Nou i Vilada, enlloc de fer un lògic desdoblament de l'actual carretera.

Aquest projecte es una obra faraònica, amb un munt de ponts, túnels, viaductes, algunes rotondes -que ara es porta molt-, i suposaria un cost elevadíssim i un impacte visual brutal i irreversible.

Tot i així, sembla que a la gent li es igual i fins i tot deuen pensar que pot beneficiar el turisme berguedà. Repeteixo que aquesta via només és per arribar mes ràpid a la Cerdanya (carallots!). A més, com pretenem atreure turisme si destruïm el poc que tenim, com passarà si s'arriba a realitzar aquesta carretera?

Sembla que alguns no ho volen veure, com els regidors de l'Ajuntament de Vilada, que ja han aprovat l'avantprojecte sense cap mena de dubte ni tan sols una esmena. Tots, tan l'equip de govern com l'oposició, accepten aquest projecte que destruirà irremeiablement la Baells, el Picancel i el Catllaràs (tot i ser ambdues serralades incloses als PEIN de la pròpia Generalitat). Fins i tot van arribar a dir que, si passava més a prop de Vilada, encara millor. No se quina gràcia hi veuen a viure sota un viaducte, però no crec que als seus conciutadans els faci molta il·lusió obrir la finestra i trobar-se una autovia davant dels morros.

Però pel que es veu, de moment ningú mou ni un dit en contra.

Potser valdria més que enlloc de carreteres faraòniques per a la burgesia barcelonina, portessin d'una vegada el tren al berguedà. Un tren amb preus assequibles que trenques el monopoli d'Alsina Graells -que imposa preus abusius-; un tren que produiria un impacte ambiental molt menor i seria molt menys contaminant; un tren que es podria connectar fins i tot amb la Cerdanya. Sí, per què no poder anar a veure els veïns ceretans en tren?

Potser valdria més que enlloc de carreteres faraòniques per a la burgesia barcelonina, portessin d'una vegada el tren al Berguedà. Un tren amb preus assequibles que trenques el monopoli d'Alsina Graells -que imposa preus abusius-; un tren que produiria un impacte ambiental molt menor i seria molt menys contaminant; un tren que es podria connectar fins i tot amb la Cerdanya. Sí, per què no poder anar a veure els veïns ceretans en tren?

No seria un tren de rodalies d'aquests que passen cada vint minuts, no ens enganyem (el Berguedà no dona per tant), però si que podria tenir una bona connexió amb Barcelona els caps de setmana. I fins i tot entre setmana algun tren diari ens podria permetre anar a treballar a fora (Navàs, Sallent, Manresa...) o que vinguessin de fora a treballar aquí (tot i que això últim sembla força improbable, tal com està el mon laboral berguedà). En definitiva, serviria per dinamitzar la comarca. Realment, és la gran aposta pendent, el tren.

I, això si: si malgrat tot s'entesten a fer carretera... : DESDOBLAMENT!!

Berguedans, no ens deixem donar més pel cul, que som una de les comarques més desgraciades del país. Salvem el Berguedà, salvem la Baells!!

P.D.: Ah, i a veure si es nota que hi han Els Verds a la Generalitat, i els de l'esquerra nacionalista que tant diuen estimar-se la seva terra!

M.

1 de maig: dia dels explotats

L'1 de Maig és el dia internacional dels treballadors, de la classe 7obrera i hauria de ser un dia de lluita i reivindicació dels explotats. L'1 de Maig recorda i ret homenatge als Màrtirs de Chicago, que el 1886 van ser executats per reivindicar la jornada de vuit hores. Per desgracia les coses no han canviat i l'explotació s'ha multiplicat i ara és general arreu del món, de diverses maneres. Ara tenim treballs i vides precàries i això a occident, perquè a la resta del món ja us podeu imaginar.

A Berga igual que ahir, avui les forces conservadores i les reaccionàries, mantenen la seva actitud prepotent, tirànica i desvergonyida. A Berga les forces vives un bon dia van decidir transformar l'1 de Maig en el dia per festejar el capitalisme. Aquests il·lustres berguedans, un cop havien assassinat o fet marxar totes aquelles persones que van formar part del magnífic moviment obrer i llibertari del Berguedà -amb l'ajuda del seu estimat general Franco, tot i que ells diuen ara que són demòcrates i catalanistes- només els hi quedava acabar també amb l'1 de Maig. Aquests éssers despreciables, que han estat carlistes, franquistes i ara resulta que són demòcrates i summament catalanistes, han fet del dia de reivindicació dels explotats, del dia de la consciència de classe, de la lluita per l'alliberament de la vida; doncs han fet el dia de l'explotació de la persona per la persona, de l'especulació, del vil mercadeig, de l'autoritat i la submissió.

L'1 de Maig recorda i ret homenatge als Màrtirs de Chicago, que el 1886 van ser executats per reivindicar la jornada de vuit hores.

Al Berguedà actualment hi ha ben poca feina i la que hi ha és d'una qualitat pèssima. Amb l'amenaça de l'atur molts empresaris berguedans sotmeten els seus assalariats a duríssimes condicions laborals. No es cap novetat, tothom ho sap. Si bé els obrers del Berguedà no han mantingut la tradició de lluita del passat segle XX, els empresaris si que han mantingut la tradició d'éssers uns dels pitjors explotadors de Catalunya.

És insultant transformar el dia dedicat a les víctimes del capitalisme en el dia dels botxins. És imperdonable organitzar aquesta farsa, participar-hi i acceptar-la. Però alguns anarquistes encara estem vius i estem aquí, com sempre donant la cara. La lluita no s'ha acabat i serà, com sempre, dura.

No oblidem qui som, cal prendre consciència de la nostra posició a la societat i actuar en conseqüència i sense por. Amb la solidaritat obrera podrem acabar amb l'explotació de la persona per la persona, amb l'obediència i amb la misèria econòmica, moral, social i política a la que ens condemnen el capitalisme, els estats i les religions.

VISCA L'1 DE MAIG! VISCA L'EMANCIPACIÓ DE LES EXPLOTADES! VISCA L'ANARQUIA!

Pep i tu

Els mossos d'esquadra tanquen dos locals independentistes a Berga

Efectivament, han tancat les seus socials del Casal Panxo i del Casal Moragues de Berga -aquest darrer però, sembla que ha tancat per pròpia voluntat, en veure el tancament del primer-. És tracta d'una acció que han executat els mossos d'esquadra per ordres suposem que del poder executiu o judicial. Queda clar que els moviments socials fan nosa a tothom, sobretot un cop han passat les eleccions. Dretes i esquerres, nacionalistes d'una banda o de l'altre..., a tots els polítics que governen els fan nosa els moviments socials.

En aquest sentit podem recordar la utilització que el PSUC va fer de sindicats com CCOO i les associacions de veïns durant la transició i la desmobilització que molt conscientment van fomentar. Doncs el procés és semblant, els moviments socials estan bé per fer manifestacions abans de les eleccions i innocents cacerolades, però alguns moviments socials poden ser molt incòmodes i en tot cas, ho són la majoria per als governants.

Davant d'una agressió tant clara com aquesta no podem vacil·lar i els diferents col·lectius al marge de les sensibilitats de cadascú cal que coordinem una resposta unitària i contundent de veritat. No entendrem la inacció dels col·lectius afectats ni la indiferència de la resta.

S'estrena amb mal peu el govern local de Berga: no enyorarem mai els simis de convergència però això no fa que desitgem canviar d'amo; el que volem és no tenir amo. Sota un programa, un discurs i fins i tot una nova regidoria que evoca la participació ciutadana, només s'amaga la ferma voluntat de fer desaparèixer justa això, la participació ciutadana i qualsevol esperit crític. Pel que fa al tripartit catalanista i d'esquerres ja veiem com les gasta la seva consellera d'interior, tot recollint la pitjor tradició repressora del PSUC. I dels socialistes a l'estat millor que ens equivoquem, però ja es veurà.

Els llibertaris ens solidaritzem sincerament amb els col·lectius afectats i que no dubtin que conten amb el nostre recolzament per prendre les accions que es convinguin oportunes. No s'ha de callar davant de les injustícies i cal actuar amb contundència davant de les agressions que pateixen els nostres iguals. Davant d'una agressió tant clara com aquesta no podem vacil·lar i els diferents col·lectius al marge de les sensibilitats de cadascú cal que coordinem una resposta unitària i contundent de veritat. No entendrem la inacció dels col·lectius afectats ni la indiferència de la resta. Qualsevol agressió als moviments socials de la comarca, els anarquistes la considerarem com a pròpia, no ho dubteu. Contra la repressió: acció directa!

Pep i tu

Jo al Fòrum no hi participo

Tots som Forum", ens diuen desde Barcelona, i nosaltres, com a part d'aquest tot, ens veiem abocades a participar-hi. Les autoritats locals de Berga han decidit associar la Patum en els actes del Forum Universal de les Cultures, el gran circ mundial de la hipocresia i el cinisme.

Al bestiari potser no li fa gens de gràcia això d'estar patrocinat per empreses explotadores i genocides. Aquest any, i per promoure els valors de la PAU, en missió humanitària, la Guita haurà de repartir caramelets amb el casc blau pacificador, i deixar-se de guspires i polvora, massa bèliques. Pel que fa al segon principi del Forum, el de la DIVERSITAT, es veu que això dels gegants, moros i cristians hi dona joc, i ja preparen un ball d'abraçades, una apoteosi multicultural, pero amb compte, no sigui que amb tanta euforia es posin a repartir papers per tothom i ens quedem sense patrocinadors i sense mà d'obra barata. Per vendre SOSTENIBILITAT, i acabar d'arreglar-ho, es proposava que la tan apreciada barreja es distribuiria en envàs de vidre, reciclable, menys contaminant, pero davant les queixes del gremi, el consistori s'ha compromès a posar contenidors de plàstic a cada cantonada. A Cercs s'hauran pres la mesura amb una gran alegria. Endesa* patrocina. Algunes fonts apunten fins i tot que els nans sortiran sense "la orella" com a gest amistós cap als ecologistes de la comarca. Tothom content, i per a que res no s'els escapi, potser a l'Àliga li posaran dues càmeres als ulls, a càrrec d'Indra*, per vigilar heretges mentre fa voltes sobre si mateixa a la Plaça Sant Pere.

Berga, amb la seva manifestació cultural i popular més universal, contribuirà d'aquesta manera a aquesta gran operació especulativa, a promoure la pau dels qui fan les guerres, el rentat verd de les multinacionals, a netejar les consciències del melic occidental i sostenir, pacificar i diversificar el seu imperi capitalista, mentre reivindica que la Unesco, institució pública internacional, declari la Patum patrimoni cultural de la Humanitat, alhora que -com s'ha pogut llegir darrerament-, es posa copyright, és a dir, marca, a aquest mateix patrimoni, per així monopolitzar-la. Privatitzar lo públic, universalitzar lo privat.

Per Corpus, desenmascarem la seva farsa.: festa si, lluita també.

Liberto

***Endesa**, empresa socia del Forum emet 73 tonelades de CO2 a l'any, contaminació procedent de les seves centrals tèrmiques. Es la quarta empresa europea en emissions causants del canvi climàtic. El 43% de l'electricitat que genera procedeix de les tèrmiques de carbó, el 34% de les centrals nuclears, l'11% d'embassaments i el 6% de les tèrmiques de fuel o gas. Empresa responsable de la destrucció de la vida dels ecosistemes de l'Alt Bio (i del poble peuenche-mapuche), Chile.

***Indra**, empresa patrocinadora del Forum, és puntera en l' industria de l'armament. Fabrica radars, tancs i missils per l'exèrcit nord-americà, així com el caçabombarder europeu Eurofighter.
(font:Fotut 2004)

Sobre el carrilet i el clot del moro

Des d'aquesta publicació hem denunciat les diverses il·legalitats, irregularitats i "xanxullos" diversos que tot l'afer del Clot del Moro posa al descobert mostrant com la corrupció, els favoritismes polítics i el caciquisme més ranci estan a l'ordre del dia en aquestes contrades de la Catalunya profunda on vivim.

Hem assenyalat els abusos i fraus entorn els suposats cursos -subvencionats- de l'escola taller i el corrupte i mafiós Carles Salmerón. Igualment, em assenyalat les sempre brutes accions del cacic, troglodita i alcalde de Castellar de N'Hug Josep Orriols i em mostrat els interessos econòmics i polítics entorn la gestió de la Fundació Museu del Transport i el nou carrilet turístic. En definitiva hem assenyalat en diversos textos al número 14 i 15 d'aquesta publicació el que em anat sabent d'aquest gran pastís de merda que hi ha a l'alt Berguedà. Tanmateix som conscients de que "no sabem de la missa la meitat", però del que estem segurs és que no hi ha cap personatge implicat en aquest afer que no estigui ben corcat.

Darrerament, han fet saltar a Ramon Minoves, president de Convergència del Berguedà i que era el gestor del Consorci del Ferrocarril Turístic de l'alt Llobregat -càrrec tècnic guanyat políticament- pel que cobrava sis mil euros al mes -un milió de pessetes- (els mateixos que l'han cessat reconeixien que cobrava més del que li corresponia), en fi un altre personatge que no desentona al costat d'Orriols i Salmerón.

En definitiva tot un exemple de com els polítics fan servir els diners de tots i com afavoreixen els amics. Entre aquest entrellat d'interessos hi ha com a mínim dos bàndols enfrontats Orriols i Salmerón que aprofiten les diferents conjuntures polítiques al seu favor i que pretenen influir en l'opinió pública i els mitjans, descaradament. Com a exemple divertit tenim com Josep Orriols des de l'Ajuntament de Castellar de N'Hug va ser qui va intentar iniciar un fòrum entorn la seva figura tot donant-se suport i signant anònimament a la pàgina web www.bergueda.org, la qüestió és que la persona que gestiona la pàgina ho va descobrir i així ho a fet públic al mateix fòrum.

És per això que volem prendre amb pinces les informacions que ens arriben sobre aquest tema. Sigui com sigui una cosa és clara: guanyi qui guanyi en tot plegat, per desgràcia els que perdem som el conjunt de la societat que a sobre som els que financem tot plegat. Fora polítics i explotadors!

Comença “el carnestoltes de les cul-

Estem a poc més d'una setmana perquè comenci una de les cites més esperades en els últims dos anys (esperada perquè t'ho trobes fins a la sopa): el mal anomenat "Fòrum de les cultures" o "Fòrum 2004".

Cobert per un vel de valors suposadament "democràtics" (ja no n'estic segur del significat de la paraula "democràcia" i els seus mots derivats) i de "tolerància", com la "pau", la "diversitat" i la "sostenibilitat/l'equilibri econòmic", s'amaga un passat i present obscur per part de tots els organismes implicats: institucions, socis, empreses finançadores, etc.

Tot va començar en el 2001. El "carnestoltes de les cultures" no es va realitzar, per la falta de recolzament generalitzat entre associacions, institucions i persones emblemàtiques, que devien ser la "vanguardía" del aconteixement. Els exemples més clars són la F.A.V.B. (Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona) que no van recolzar l'acte per la falta de interès per part dels organitzadors en contemplar les condicions que exposaven i l'actitud purament d'imatge que veien aquésts sobre la citada associació. Persones emblemàtiques com Josep Ramoneda (director del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona) i Josep Caminal (director del Liceu) que haurien d'haber sigut peces claus en la direcció del acte, es van retirar per motius semblants als de la F.A.V.B., així com l'Escola de Cultura de Pau de la Universitat de Barcelona.

Després del fracàs del 2001, les institucions organitzadores del fòrum (unesco, administració general de l'estat, la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona) van començar a realitzar convenis de col·laboració amb grans empreses privades multinacionals, per cobrir els costos previstos. Les empreses finançadores bàsicament són: Telefónica, Endesa, Damm, Iberia, Corte Inglés, Indra. La majoria implicades en atacs indiscriminats contra el medi ambient i capdavanteres del capitalisme més agressiu que es viu actualment. En el cas d'Indra és encara més agosarat, ja que la font principal dels seus beneficis és del sector de la tecnologia militar, finançant un acte que promou la "pau".

Fonamentant el "diàleg", hi hauran uns quants temes dels quals no es podrà parlar: Iraq, Afganistan, Palestina, Exyugoslavia i el País Basc. S'ha de dir, que en nom del fòrum (de la plataforma, no de individualitats) no es va fer cap protesta formal en contra de la guerra d'Irak. Tot això, en un acte que intenta potenciar un "món multicultural".

Les empreses finançadores bàsicament són: Telefónica, Endesa, Damm, Iberia, Corte Inglés, Indra. La majoria implicades en atacs indiscriminats contra el medi ambient i capdavanteres del capitalisme més agressiu que es viu actualment. En el cas d'Indra és encara més agosarat, ja que la font principal dels seus beneficis és del sector de la tecnologia militar,

L'especulació que envolta aquesta plataforma (semblant o més a les Olimpíades del 92) pot acabar de resoldre els dubtes dels objectius reals que s'amaguen. La "remodelació" de la ciutat (que també patiran altres zones com el Barri de la Mina) porta el nom d'un projecte territorial: Districte 22 @. Consistirà en la reforma de tot el litoral nord de Barcelona, coincidint amb Poble Nou. El territori esmentat, va ser comprat per les diferents empreses financeres i va deixar de ser propietat pública o veïnal. Demolició d'edificis antics per la posterior construcció d'hotels i vivendes de luxe, centres comercials, acompanyat de desallotjament indiscriminat dels veïns de la zona. El pressupost està fixat entre 2000-2300 milions d'ecos, els quals 319 seran destinats als continguts dels actes, i la resta (1740 milions d'ecos) per la citada reforma urbanística. Els beneficiaris directes de tota aquesta especulació són les grans lobbys i companyies immobiliàries diverses, a més de les empreses que van invertir en la compra dels terrenys, desequilibrant encara més la balança de l'economia nacional, amb repercussió mundial.

Pel que fa l'agitació que s'ha produït en els últims dos anys a Barcelona, es pot deure a la voluntat per part de l'Administració d'aquesta ciutat d'acabar amb la "diversitat" que molesta al turista i a potenciar l'avenç sense obstacles de les reformes. Poden estar implicats fets com els dels immigrants que dormien a les casernes abandonats de Torres y Bages, detinguts per dormir en un espai abandonat; van ser afectats 600 "sense papers" sense solució alternativa a la seva situació; i altres fets diversos com el desallotjament de les c.s.o. les Naus i l’intent del de la Kasa de la Muntanya, les dues ubicades al barri de Gràcia.

Diverses actuacions "antidisidents" (utilitzant els dispositius policíacs disponibles) que van des de el 2002 fins a l'actualitat, poden estar relacionades amb l'objectiu principal per part de les institucions organitzadores, recolzades pels seus finançadors directes en aquest acte: mantenir la ciutat "neta" per quan arribin els invitats.

Es calcula una assistència de 1.000.000.000 de persones, que suposen la 1/6 part de la població mundial. La publicitat acompanyada de les campanyes de sensibilitat a la població (no per separat, sinó que maten dos pardals d'un tret) i els diferents artistes invitats (de tot el món i estils) justifiquen el gran aforament que recull aquest acte.
Invitant artistes i grups suposadament "dissidents" (transformant-se en la moda "social-dissident", "neodissident" o digueu-li com més ràbia us doni) intenten acaparar la màxima atenció i aconseguir un marge de públic encara més ampli: de totes les edats, condicions socials, ideologies, etc.

Entre els diferents espectacles musicals, hi ha noms que sorprenen a més d'un (o potser no tant)que estiguin en l'ordre dels actes: Macaco, Costo Rico, Bob Dylan, Martires del Compás, Fundación Tony Manero, Des+karadas, Jabier Muguruza, Ojos de Brujo. I pels més "raperos" (de la moda "I lovi'n it") i "electrònics" (de la moda "pastis sin fronteras"), hi ha el "hip hop meeting" i la "nit sónar de fórum" respectivament, per que tots estiguem contents/es.

Per acabar-ho d'adobar, el preu de l'entrada oscil·la entre 9'60 ecos (1 día, infantil/grups més grans de 60 anys PAD) la més barata i 168 ecos (Adult, pasi temporada des de 09/05/04 fins 26/09/04) la més cara.
Els valors que defensen el fòrum de les cultures (pau, diversitat, sostenibilitat/equilibri econòmic) pateixen una "mutació" al conèixer les accions a les que s'ha de recórrer per viure aquest acte, a la sensibilització agressiva a la qual ha estat sotmesa la població i el pressupost del qual disposa i com se'n fa servei; passant a ser uns altres valors gairebé contraris: fomentar la cursa armamentística, uniformar la ciutat als ulls dels turistes i l'especulació, convertint el "fòrum de les cultures", en el denigrant "carnestoltes de les cultures".

Des del 9 de maig fins a mitjans de setembre, tenim una cita antifòrum per tots els insults que rebem dia a dia per part del capitalisme "neolliberal" i contra la hipocresia especulativa .

NO AL CARNESTOLTES DE LES CULTURES

KFK

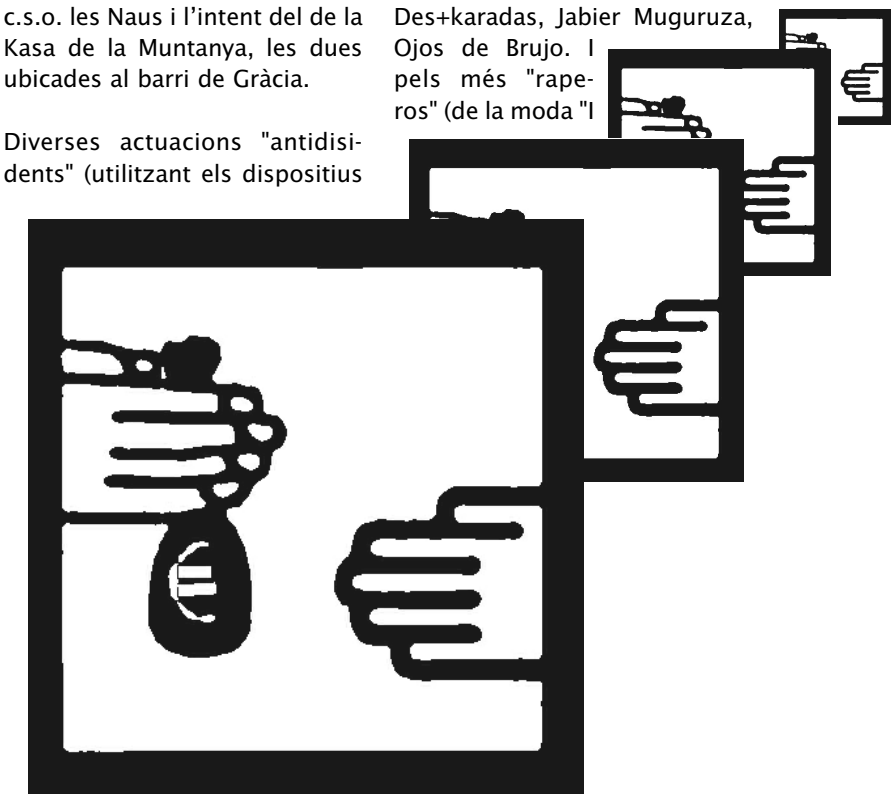

les diferents entitats a sota anunciades no tenen perquè compartir les ideologies dels diferents articles de la publicació

Crònica d'una mort anunciada

Segurament l'anomenat "11-m" es ben present a la ment de tothom. Un fet que d'aquí un temps no tant llunyà, s'estudiarà als llibres d'història. Però, oblidem-nos per un moment de la masacre, dels morts, dels ferits, del sofriment... No cal remenar més les ferides.

En esclatar les tretze bombes, el gobern de seguida fa unes declaracións carregant l'atemptat a ETA. Ara bé, qui es suficientment idiota com per a creure que ETA, tres dies abans de les eleccions generals, amb unes enquestes favorables al PP, y un ambient de recessió y censura cap a tot alló "basc", monta una masacre de tal magnitud? Una masacre contra objectius directament civils, contra obrers... Una masacre que li posa a tothom en contra, i que li regala una amplia majoría al Sr. Rajoy en els comicis del proper diumenge... Doncs segurament, la trista majoria esta prou capacitada, o millor dit, "aborregada" per a creure's això, i molt més, i si no, només cal mirar enrere... Un dels fets curiosos que (un cop més) demostren la instrumentalització que ha anat portant a terme el gobern del PP, de tot allò que "envolta" ETA, es la manera en que va respondre el sr.Acebes a les declaracions d'Arnaldo Otegui, poc després de l'atemptat. Otegui de seguida va fer unes declaracións en que donava la seva opinió, descartant la posibilitat de l'autoria d'ETA. Quan al gobern li ha interessat, sempre s'habia fet un simil Otegui-ETA. Vull dir, que des del punt de vista governamental, semblava que Otegui fos com el portaveu d'ETA. En canvi, aquest cop de seguida se'l titlla de mentider, y de miserable, per intentar "enverinar" la informació. És curios oi?

La democracia que vivim, es una farsa. Som nosaltres mateixos, els que alimentem els autentics i mes perillosos terroristes, aquells que viuen del nostre sou, de la nostra suor. Aquells a qui atorguem la possibilitat de governarnos, de moure els nostres fils, aquells que no necessiten tacar-se les mans de sang, perque ja tenen qui ho faci. Aquests son els verdaders i els pitjors terroristes. Els que gaudeixen d'impunitat, una impunitat que, torno a repetir, nosaltres mateixos els donem.

La impressió que tinc, arribat aquest moment, és que hi ha dues opinions generalitzades. La del govern y els seus feligresos, y la dels paranoics com jo, que barallavem la possibilitat de que hagues estat un muntatge del mateix estat, per a sortir reforsats de les eleccions i seguir amb el seu autoritarisme in-crescendo, tot i que em semblava una opció molt "bèstia" donada la magnitud de l'atemptat... El fet és que les hores passen, y apareix la possibilitat Al-Qaeda. Una posibilitat, de la qual si tinc una cosa clara, es que al govern, sota cap concepte li interessaria d'acceptar-la, perquè és una llança directa al cor de la politica autoritària que els nostres dirigents han exercit... Que l'atemptat fos obra d'Al-Qaeda suposaria que el govern s'enfonsés davant l'opinió publica, ja que per molt rucs que siguin la gent, segur que s'adonarien que la masacre es una consequència CLARA Y DIRECTA del vessament de sang iraki en que el nostre meravellos país ha participat per a treure una mica d'or negre. En aquest moment ho veig tot clar. La teoria de l'autoria d'ETA no s'aguanta per enlloc des del principi, perquè atempta contra els interessos de la banda. Així doncs l'amenaça integrista es real, el muntatge, tot y que molt diferent del que les nostres ments havien imaginat, també... y bé, no és que vulgui defensar l'atemptat, sinó tot el contrari. Em sembla horrorós, més de 190 persones que viatjaven amb tren, amb el transport públic, civils, obrers, companys... Realment espantós, però de que ens extranyem? No ha estat el nostre poble el que ha anat a cambiar sang per petroli? Ens han posat en el punt de mira. No es va tenir en compte tota aquella gent que sortía al carrer, clamant el no a la guerra. No van fer cas de les massives concentracions...i el resultat sang del poble per a pagar la vessada pels poderosos. El que vinc a dir amb això, és que, el terrorisme, és una preocupació real, però ja n'hi ha prou de fer el ximple, de pintarse les mans de blanc, d'encendre ciris, y de cridar pau y llibertat. L'enemic el tenim a casa, y li atorguem el poder cada quatre anys!!! Em sembla realment terrible un atemptat de tal magnitud, però no n'hi ha prou amb horroritzar-se y lamentar-se. Nosaltres mateixos ens estem cavant la fossa. Què més li cal a aquest poble per a entendre-ho? La democràcia que vivim, és una farsa. Som nosaltres mateixos, els que alimentem els autèntics i més perillosos terroristes, aquells que viuen del nostre sou, de la nostra suor. Aquells a qui atorguem la possibilitat de governar-nos, de moure els nostres fils, aquells que no necessiten tacar-se les mans de sang, perquè ja tenen qui ho faci. Aquests són els verdaders i els pitjors terroristes. Els que gaudeixen d'impunitat, una impunitat que, torno a repetir, nosaltres mateixos els donem.

Realment espantós, però de què ens extranyem? No ha estat el nostre poble el que ha anat a cambiar sang per petroli?.
Ens han posat en el punt de mira. No es va tenir en compte tota aquella gent que sortía al carrer, clamant el no a la guerra. No van fer cas de les massives concentracions... i el resultat sang del poble per a pagar la vessada pels poderosos.

Així doncs, permetem que ens segueixin governant, que facin amb nosaltres el que els doni la gana... Quan l'estat va decidir de col.laborar amb la masacre iraki, promulgada per aquella mena de ximpanzé (les meves sinceres disculpes a tots els simis) que goberna a l'altra banda de l'atlàntic, una grandíssima part del poble va mostrar el seu rebuig. La gent del carrer no volíem participar en una guerra per petroli, i ho van demostrar d'una forma pacífica. Si la "democracia teòrica" s'hagués dut a la pràctica, l'estat espanyol no hagués participat en aquell inutil i absurd vessament de sang, ja que en teoria, és el poble qui mana en la democràcia. Pero realment, la democràcia no és res més que una oligarquia disfressada, i així doncs, tot i el rebutj gairebé massiu del poble, vam veure com ens ficaven en una guerra que tots vam rebutjar. I què passa? Aqui no ha passat res... Les conseqüències de la nostra més que relativa passivitat? Doncs més de vint i cinc anys de feixisme disfressat de democràcia, on escollim qui ens donara pel cul els propers quatre anys. Realment l'home es l'unic animal que ensopega dues, i tres, i mil vegades amb la mateixa pedra. I tot el que s'ens acut és anar a votar, anar a treure aquell engendre amb bigoti del seu palau, per a posar-n'hi un altre que ho faci millor. El nostre gran problema, és que hem perdut la memòria. La consciència obrera ha mort a mans de la societat del benestar, ben repapada en el sofà i canviant de canal quan a les nostres orelles no els agrada el que senten. Ara ja no ens governarà el neo-franquista Partit Popular. Ara ho farà el reaccionari Partit Socialista, que de socialista no en té res més que el nom. Ja ningu es recorda de qui había governat abans d'Aznar? Només han passat vuit anys, però sembla que la memòria col.lectiva es perd en poc més d'uns mesos, perquè si gairebé ningú es recorda del Prestige, qui carai s'ha de recordar dels GAL, per exemple... Sembla mentida que la gran majoría continuï creient en la validesa de la democràcia, o que si més no s'hi resigni, i cada quatre anys vagi a votar alló que li sembla "menys dolent".

Fa vint-i-cinc anys que juguem al mateix joc estúpid, on casualment, sempre ens toca perdre. En tot aquest temps, hem vist com se'n reien a la nostra cara una vegada i un altra, i com només tenim veu un cop cada quatre anys, i tot plegat, aquesta veu només la podem fer servir, per a triar el què ens donen, no el què volem. I què és el que ens donen? Doncs ens donen l'oportunitat de sortir al carrer a cridar el què no ens agrada, i si tenim sort rebrem alguna garrotada per part d'aquells bretols prepotents que es fan dir antidisturbis. Si no potser acabarem a comissaria, acusats de fer apologia del terrorisme, mentre rebem brutals pallisses i vexacions que recorden altres époques, mentre ens fan firmar la nostra "declaracio". O potser no tenim tanta sort, i simplement quedem reduïts a bocinets, en el vagó d'algún tren que els nostres governants previament, s'hauràn encarregat de convertir en punt de mira...

Kopkiller

Feixistes d'ahir i feixistes d'avui

Seria poc seriós anomenar a don Ramón com a historiador o en tot cas com a bon historiador però és molt interessant per a la filosofia de la història el que aquest personatge fa en sodomitzar aquesta disciplina. Don Ramón critica el poder popular sorgit de la revolució de 1936 per no ser fruit de la democràcia representativa burgesa i amb això no sols demostra ser un mal historiador sinó també un hipòcrita.

Tot i constatar ell mateix que la corona de la mare de Deu de Queralt va ser entregada a la Generalitat de Catalunya, en comptes de criticar en aquest organisme per l'ús que en va fer o indagar més en Felipó torna a carregar contra el comitè. I és clar, l'estil d'en Felipó no es atacar als poderosos sinó tot el contrari.

Dic hipòcrita perquè sent un perfecte representat de les forces que obriren els braços a Franco, ara es canvia de camisa i mante la crítica als revolucionaris que posaren en perill els privilegis de la seva classe tot i que ara ho fa interpretant un, poc creïble, rol de demòcrata.

Felipó en aquest darrer martirologi que ha tret, en diu de molt grosses. A part, de fer una critica a un procés revolucionari regit per la democràcia directa, des de la democràcia representativa burgesa (de la que mai van formar part ni ell ni els que s'oposaren a la revolució, com ja he dit), ens obsequia amb altres joies. Tot i constatar ell mateix que la corona de la mare de Deu de Queralt va ser entregada a la Generalitat de Catalunya, en comptes de criticar en aquest organisme per l'ús que en va fer o indagar més i mullar-se tot dient que aquests bens junt amb molts d'altres se'ls va fondre en Tarradelles a l'exili (que no va ajudar ni als seus), doncs lluny de fer això en Felipó torna a carregar contra el comitè. I és clar, l'estil d'en Felipó no es atacar als poderosos sinó tot el contrari. Aquest home tant ridícul acaba girant-ho tot: no només no investiga per saber on va anar a parar la corona i la resta de materials entregats a la Generalitat sinó que acusa i responsabilitza a les forces que formaven el comitè de l'esmenta't espoli. I aquí ja no podem més i riem. El destí d'aquests bens no només no és responsabilitat de cap de les forces que formaven el comitè (CNT, UGT, POUM, PSUC, ERC i Rabassaires) sinó que si l'estat hagués de tornar per exemple a la CNT tots els bens materials mobiliaris, immobiliaris i els beneficis que van generar durant el franquisme i els interessos corresponents, l'estat faria fallida econòmica. Esperem que la seva propera actuació sigui al "club de la comedia", no enfonsi més el prestigi de la lletra impresa si us plau.

Però qui és Ramon Felipó?

Aquest personatge ja va ser citat a un article aparegut a la darrera pàgina del número 12 d'aquesta publicació. En l'esmenta't article titulat "El Velocista" aquest personatge es tractat de legitimista. I és que les simpaties d'en Ramon Felipó cap a l'antic règim són de mal dissimular.

Don Ramón és un personatge que pot semblar paradoxal: fa escrits patriòtics d'un nacionalisme català ranci en alguns mitjans locals però alhora escriu al portaveu del nacionalisme ranci espanyol La razón. El franquisme li va donar tot i l'ha permès tant a ell com als seus antecessors "viure del cuento" i poder-se dedicar a la pseudohistòria, tanmateix ell ara hi renega políticament -almenys de paraula-, tot i que de fet només ha doblat al català el seu ranci discurs nacionalcatòlic, tot aplicant-li una finíssima capa de vernís democràtic.

Ramon Felipó practica la poc honorable tasca de "disparar" contra persones honestes, revolucionàries i dignes que ja patiren en el seu temps la repressió, l'assassinat físic i sociocultural i ara, en Ramon, hi posa el colofó: no content amb l'indigna oblit en que es troben persones com Just Lacau, es dedica a difamar-los. Enhorabona senyor Ramon, no se si amb els seus actes s'haurà guanyat ja un lloc privilegiat al costat de la mare de Deu de Queralt però de "boquilla" segur. El senyor Ramon no empaita a les criades però empaita a tot el món

Fent memòria: Just Lacau

En Just Lacau Peralta, va ser un músic, mestre i anarcosindicalista de Berga nascut a Barbastre (Osca) l'any 1884 i mort a Berga l'any 1954.

En Just Lacau va entrar en en contacte amb el moviment obrer a principis dels anys 20 amb els Sindicats Únics, als què va ajudar a crear. Durant la dictadura de Primo de Rivera va fundar una escola d'ensenyament general.

En arribar la II República, l'any 1931, va participar en la reorganització de la CNT. Va ser el director de la Cobla Orquestrina Joventut Berguedana durant el període republicà. Durant la guerra civil (1936-1939) va donar classes a l'escola de la Colònia Rosal. Durant aquest mateix període i fruit de la creació dels comités de milicies antifeixistes, en Just Lacau entarà a l'Ajuntament de Berga amb altres companys en representació de la CNT, esdevenint alcalde.

El 20 d'octubre de 1936 en constituir-se el nou ajuntament va ser escollit alcalde en representació de la CNT. L'11 d'abril de 1937, presentà la dimissió com a alcalde de manera irrevocable, després de discutir-ho, es decidí que restés al càrrec durant vuit dies més.

Durant el juny el plè va presidir de manera accidental i al 2 de juliol es va triar nou alcalde. Al 26 d'octubre de 1937 la CNT el va cessar pel que fa als seus càrrecs municipals. És a dir que en Just Lacau fou alcalde de Berga durant el període revolucionari, concretament va ser-ho des d'octubre de 1936 i fins a l'octubre de 1937.

Al 1939, amb la victòria dels feixistges, és va exiliar a França, concretament s'establí a Narbonne. Durant els anys que restà a l'exili va ser membre de l'Agrupació de Berguedans a l'Exili i amb aquesta organització va participar en diferents aplecs.

Posteriorment va tornar a Berga, on va patir el pacte de la gana fet per els feixistes de la ciutat. Va sobreviure aquest darrers anys de la seva vida tot fent classes particulars a infants de famílies humils i amb la solidaritat d'alguns companys. Va morir a Berga en unes condicions de vida molt pobres l'any 1954.

La resta de persones que van formar el comitè igualment ho feren amb responsabilitat, entgrega i honestedat, tant els de CNT, com els del POUM, com els de la UGT i el PSUC, els de la Unió de Rabassaires i els d'ERC.

Pep i tu

Per més informació

Podeu llegir les seves biografies junt amb les de centenars de militants obrers de la comarca a: Diccionari Biogràfic del Moviment Obrer als Països Catalans. Edicions de la Universitat de Barcelona i Publicacions de l'Abadia

Esquerre:
Just Lacau en un hort del carrer Boixader donant instrucció a un milicians de Berga en preparació per anar al front.

A sota:
Detall de Just Lacau en aquest hort

Empresaris i governants

Impressionant fou el debat televisat per Canal 4, el passat dia 7 d'abril, on la flor i nata de l'empresariat berguedà desenvolupà les seves magnífiques teories de desenvolupament turístic de la comarca. L'alineació era de primera fila, per una banda el nanu del Pirineus 2000 (reconegut per les seves maniobres d'intermediari amb suculentes comissions), sort en tenim que el seu negoci d'especulació és "en benefici de la comarca"; com la del famós xeic de Peguera, gràcies li haurem de donar per poder treballar-hi i ser els súbdits del molt honorable magnat del petroli quan tingui construït el seu complex turístic o la seva finca privada en un dels paratges més verges del Berguedà. Per l'altre banda, teníem el ressentit campista del Berga Resort, que amb el pobre home no li van deixar fer el seu projecte de parc natural-zoo entre Berga i Cal Rosal; i és que això de voler muntar un negoci privat amb diners públics... ja ho coneixem massa per desgràcia, que li pregunti amb el Salmerón o l'Acebillo com s'ho feren. I com no hi podia faltar, la representant patronal de l'ACEB (Associació Comarcal d'Empresaris) vanagloriant-se del pla estratègic d'aquesta, afirmant que des de fa anys són els únics que han treballat per la comarca, el què no ensenyaran és el tuf d'explotació que van deixant al darrera els col·legues de l'ACEB, com ha anat traient a la llum els Pèsols anteriors.

Local de l' ACEB (patronal berguedana) >>Zapling

I és que senyors empresaris per molt que es queixin de si el consorci de turisme hagués de ser conjunt per tota la comarca, que el Consell Comarcal hauria d'invertir més diners en el sector, que s'han portat a terme incomptables iniciatives empresarials, bla bla bla... La crua realitat és que mentre els vostres comptes bancaris no paren d'inflar-se, la situació laboral de la comarca és més que precària: els salaris de misèria són el pa de cada dia, la contractació irregular sobretot en el sector hostaler o turístic està més que assumida, el treball temporal (sobretot en els joves) és la única sortida laboral, les hores extres són treballades a la força, l'oferta de "magnífics" contractes basura, els treballadors/es de les anomenades escoles-taller són carn de canó per engreixar les empreses privades dels promotors a canvi de quatre rals (a part de ser un desastre pel que fa el funcionament i la formació), del treball d'esclau pels immigrants, del frau dels contractes de formació, de l'emigració laboral de molts berguedans en busca d'un treball més o menys digne fora de la comarca...

la crua realitat és que mentre els vostres comptes bancaris no paren d'inflar-se, la situació laboral de la comarca és més que precària

A aquest pas i amb l'apatia dels sindicats oficials, la comarca tan sols arribarà a ser un gran geriàtric o una ciutat dormitori. Davant de tot això, els hi hauria de caure la cara de vergonya de fanfarronejar que són dels pocs que treballen per la comarca, no ens enganyin senyors només treballeu per omplir les vostres butxaques de bitllets a costa de la dignitat dels treballadors/es berguedans. JA N'HI HA PROU D'EXPLOTACIÓ LABORAL!

Milicianu

"El Latas"

El 18 de octubre de 2002, cerraba definitivamente la empresa textil: Hilados y Tejidos Fuste, la última colonia textil del rió Llobregat y "empresa centenaria".

Habían pasado casi diez años desde el último expediente de regulación de empleo. Los trabajadores acogieron con resignación el cierre. Los especuladores vieron en este cierre un negocio lucrativo y el más beneficiado de esta banda resultó ser el "Latas", conocido amo de la comarca que se dedica a la transformación de latas y derivados en cajas de muertos con ruedas.

Éste señorito, acaparador de títulos y grandezas, como el de jefe de comercio de la comarca, Patumaire de honor, mandamás de comités y gastos lúdicos. El "Latas" de pocos estudios y nula formación, estereotipo del latoso de taberna, paso a la acción, por medio de sus vasallos en la empresa i ofertó una cantidad hacerse con el control del patrimonio a un precio de saldo.

El comité de empresa constituido y tutelado por la UGT, dio rápidamente muestras de inexperiencia y de subordinación a los bufetes de abogados y asesores de los sindicatos. Éstos, por regla general, resuelven estas crisis sobre la base de dos principios: En primer lugar, reunir la mayor cantidad posible de dinero para sus defendidos y en segundo lugar vender el patrimonio de la forma más rápida posible para liquidar el conflicto cuanto antes.

Habían pasado casi diez años desde el último de regulación de empleo. Los trabajadores acogieron con resignación el cierre. Los especuladores vieron en este cierre un negocio lucrativo y el más beneficiado de esta banda resultó ser el "Latas", conocido amo de la comarca que se dedica a la transformación de latas i derivados en cajas de muertos con ruedas.

Ante esta situación, la gran mayoría de los trabajadores, optó por aceptar las orientaciones del comité. Con el paso del tiempo, mientras que el papeleo seguía su curso burocrático, apareció una segunda corriente de opinión muy crítica con la actuación del comité, pero sin alternativas a éste, sus únicas diferencias consistían en conseguir una mayor cuantía económica con la venta del patrimonio. Ésta segunda opción se aglutinó en torno a las siglas CCOO.

Con éste panorama y la pasividad de la mayoría de trabajadores, el "Latas" lo tubo muy fácil para hacerse con la mayor tajada del botín a un precio de risa. El "Latas" siguió al pie de la letra el famoso refrán: "Los tontos viven de su trabajo y los listos del trabajo de los tontos". El "Latas", aprendiz de Mario Conde, utilizó la misma técnica que el banquero utilizó para hacerse con Carburos Metálicos. La toma de éste patrimonio la llevo a cabo el "Latas" a la velocidad de la luz. En ésta maniobra intervinieron varios personajes de dudosa honorabilidad, a las que luego el "Latas" recompensó en especie y comisiones.

El éxito del "Latas" y de su equipo se debió fundamentalmente a la poca capacidad de los obreros para organizarse. Los obreros no encontraron soluciones reales, se hizo hincapié desde la dirección del gabinete de negociador que la oferta del "Latas" era la única posible y real.

La operación especulativa del "Latas" nos enseña que la porte social, la de los trabajadores, se encuentra actualmente indefensa ante situaciones como ésta. El sindicato tiene que tener a su alcance unos medios de negociación eficaces acordes con los tiempos que corren. El sindicato debe dotarse de elementos vitales para negociar en igualdad de condiciones con la patronal, para evitar que los carroñeros y especuladores se aprovechen de estas situaciones de desánimo y de división que originan estos acontecimientos. La organización sindical debe adoptar como mínimo las siguientes medidas: crear un organismo de gestión, capaz de comprar y vender el patrimonio a buen precio, evitando así los precios de saldo que carroñeros y especuladores ofrecen a los trabajadores. Crear una entidad financiera con el objetivo económico de que sirva para adelantar las cantidades de la indemnización del Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) como las del patrimonio, para paliar las demoras en las pagas que originan las instituciones. El sindicato debe ofrecer a los obreros garantías y seguridad ante situaciones de despido y cierre patronal.

Los actuales sindicatos son meros gabinetes jurídicos que no ofrecen ninguna seguridad fiable a los obreros. El modelo sindical vigente esta obsoleto, es simplemente una organización burocrática y un trampolín político para sus líderes. Hay que crear un nuevo modelo sindical que recoja en su seno: primero la bolsa de trabajo i segundo la inspección de trabajo, como objetivos a corto plazo. A largo plazo, la creación de una entidad financiera que permita mantener al sindicato independiente económicamente, cortando así la dependencia de los sindicatos de las subvenciones y de los presupuestos del Estado para sobrevivir. Hay que recuperar el espíritu sindical de la CNT i la horizontalidad de éste.

Desde esta tribuna solicito de las instituciones públicas y del propio paraíso, la medalla de oro con brillantes plateados para el rey de la lata berguedana: Don Fulanito alias "El Latas" como digno ejemplo de especulador y carroñero.

Un Republicano Federal

www.berguedallibertari.org

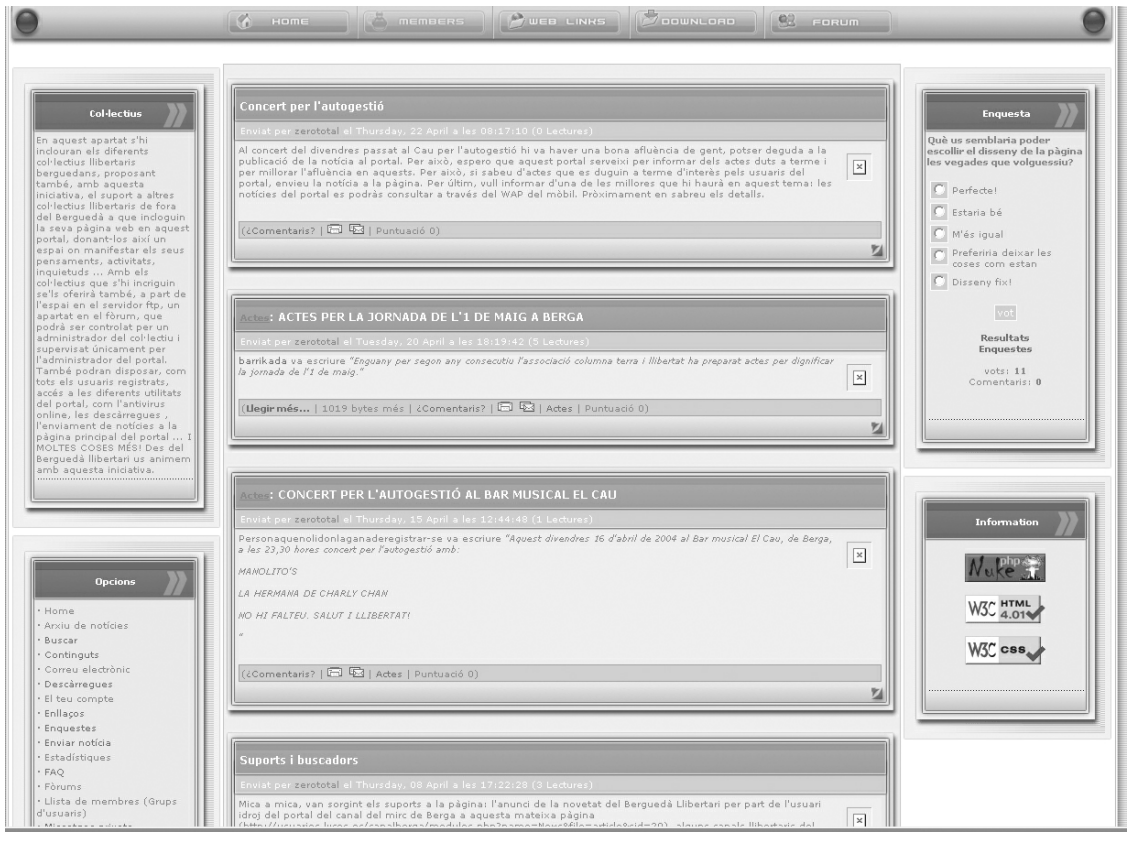

Tal i com es va anunciar en l'anterior edició del Pèsol Negre, a internet hi ha un nou portal dedicat als col·lectius i individualitats llibertàries del Berguedà, que es va posar en funcionament a partir de l'1 de març. Aquest, encara està en construcció però ja està operatiu. En aquest període de temps que es compren entre l'anunci al Pèsol Negre fins ara, han sigut rebudes les pàgines dels col·lectius Centre d'Estudis Josep Ester Borràs, Ateneu Llibertari del Berguedà i de l'Associació Columna Terra i Llibertat. De moment, i degut en gran part per problemes del webmaster amb Timofònica, no han pogut ser possibles molts del canvis previstos en el portal. De moment s'han habilitat els fòrums, les sales de xat, l'apartat de notícies d'actes i notícies del portal, amb una bona participació fins ara gràcies als usuaris registrats, i els enllaços a altres pàgines web llibertàries o relacionades amb el tema, aconseguint així que aquestes millorin la seva afluència de visitants i/o que siguin descobertes pels usuaris que visiten el portal. A part d'aquestes utilitats, també s'ha aconseguit una bona afluència de visitants, degut en part a la posició de la pàgina en els buscadors més coneguts d'internet, com el Google.

A partir de l'1 de maig el portal encara patirà més canvis, i segurament els més interessants: un dels primers previstos serà la incorporació definitiva de les pàgines dels col·lectius. Actualment, s'estan acabant de revisar i arreglar els errors de codi de les pàgines i els enllaços que les componen, perquè no hi hagi problemes amb el seu ús quan siguin operatives. A la del Centre d'Estudis Josep Ester Borràs s'hi inclou un anuari, els diferents projectes editorials, musicals, didàctics i arxivistics que s'han dut a terme, les edicions de llibres que s'han fet, un apartat de lluites on s'hi inclouen alguns dels actes fets i articles sobre la lluita llibertària, i altres apartats d'interès. A la de l'Ateneu Llibertari i a la de l'Associació Columna Terra i Llibertat també es fa una explicació de les activitats que porten a terme.

Una altra de les utilitats que s'estan preparant és la visualització de les notícies del portal a través del WAP del mòbil, extenent així l'abast de la informació dels actes del portal i facilitant i fent-ne més còmode la visualització. Aquesta utilitat pot arribar a ser molt important com quan es fan els actes de les marxes-homenatge als maquis, on es concentren en pocs dies una bona quantitat d'actes. Un altre dels canvis previstos, gràcies als companys del Pèsol Negre que ho han pogut fer possible, és l'enllaç al portal de la publicació en format PDF a través d'una pàgina externa. Això farà possible consultar íntegrament aquesta publicació des d'internet i augmentarà l'abast de la revista, sent més còmode pels lectors. Per últim, també s'hi inclouran canvis menors en la pàgina i utilitats vàries: la lliure elecció del disseny de la pàgina a través del menú d'usuari registrat; on també es podrà consultar el correu @berguedallibertari.org (de moment només es pot aconseguir a través d'una petició al webmaster); un espai des d'on es podrà consultar el tràfic de les carreteres (molt convenient sobretot al Berguedà); la previsió del temps; un espai des d'on es podrà veure la televisió i escoltar la ràdio online; un antivirus online; una galeria amb les fotos d'actes duts a terme pels col·lectius i les enviades per usuaris; millores d'apartats que actualment ja estan operatius, com el d'usuaris o el de descàrregues, i moltes altres.

Per altra banda, a part de la tasca individual en la construcció i en les aportacions dels col·lectius adscrits, el portal també ofereix la possibilitat d'utilitzar part del seu espai d'internet a altres col·lectius llibertaris, oferint així un espai on manifestar els seus pensaments, activitats i inquietuds. Als col·lectius que s'hi inscriguin se'ls oferirà també, a part de l'espai en el servidor ftp, un apartat en el fòrum i en el xat, que podrà ser controlat per un administrador del col·lectiu i que serà supervisat únicament per l'administrador del portal, però sense cap tipus de censura de continguts, que per això ja tenim suficients televisions, ràdios i premsa. També podran disposar, com tots els usuaris registrats, accés a les diferents utilitats del portal. Tot això, no els suposarà cap cost, només la col·laboració en el portal i una mínima utilització de l'espai ofert.

Per últim, també volem anunciar que ja està disponible, per tothom que li interessi, els correus @berguedallibertari.org, però de moment, només es subministraran a través d'un missatge al webmaster a través de l'apartat suggerències del portal. D'aquí un temps segurament també serà operatiu de manera automàtica.

Com veieu, aquesta iniciativa està en ple procés de construcció. Per tant, necessitem que la gent participi i utilitzi la pàgina, per fer arribar a molta més gent el pensament llibertari, les activitats que es porten a terme a través dels diferents col·lectius i grups llibertaris i les denúncies fetes pels actes repressius a que estem sotmesos contínuament. A partir d'ara tenim dues eines molt útils per fer-ho possible: el Pèsol Negre i el portal www.berguedallibertari.org. Aprofitem-les i fem arribar la nostra veu a molta més gent! Per això, des dels responsables d'aquesta iniciativa, us proposem que us registreu el portal i que l'utilitzeu. Em posat molt esforç perquè el portal hagi pogut arribar fins ara a més de 1700 visitants. Esperem que cada dia en siguem més, per això, animem a tothom a col·laborar-hi, per una extensió cada dia més gran del pensament i les inquietuds anarquistes!

Zerototal

Respectar és estimar

Com a simpatitzant de les idees llibertàries, i del moviment àcrata en general, voldria fer una crítica a bona part del personal que, es deixen caure per alguns locals llibertaris. Per començar, recordar que aquests centres són llocs per treballar: desenvolupar projectes, fer assemblees, contactar amb d'altres col·lectius, organitzar actes, fer comunicats, etc. També es pot llegir o senzillament escoltar, i segurament moltes més coses, i totes elles constructives. Doncs bé, sembla ser que alguns joves estan totalment equivocats al creure, que aquests espais llibertaris siguin llocs per portar a terme, els seus objectius principals: fumar, jugar, embrutar, espatllar o bé emportar-se coses etc. Tots aquells que només poden oferir això, davant d'una comunitat de persones lliures i motivades, per la més alta expressió de l'ordre i, el respecte al treball i l'esforç col·lectiu de tots els companys, crec que s'haurien de plantejar algun canvi important amb les seves actituds, més aviat negatives i rebutjades per tothom. Llibertat no vol dir, que els altres tinguin de netejar la nostra merda. Noi, la teva inconsciència esta plena de deixalles, i només tu la pots canviar i netejar. Les vostres mares, no podran anar sempre darrera vostre recollint les "caquetes" que aneu deixant per la vida. Estic segur que algun dia, després de recapacitar, us sentireu millor i més útils oferint amb voluntat positiva, la vostra col·laboració i compromís amb el moviment llibertari. Aquí, tots som iguals i vosaltres, amics anarquistes, sou la veritable riquesa.

Perquè tots portem un món nou dins dels nostres cors!! Visca la llibertat ! Visca l'anarquia!!

Àngel

COMENTARI A PART:

M'agrada molt la nostra caverna revolucionària, perquè ella hem dóna tot allò que a fora, ningú hem pot oferir: confiança llibertària. Per tant, no tinc cap necessitat per sortir de passeig amb desconeguts.

Carta al Pèsol

Apreciados lectores y exsúbditos,

Antes de todo quiero dar mi más profunda gratitud a este humilde periódico por permitirme expresar mi opinión a través de sus páginas. Digo ésto, porque hoy en día es muy difícil encontrar un medio que no sea manipulado por las hordas judeo-masónicas, rojas y separatistas, tal como quedó demostrado el pasado mes de marzo.

Hace unos días me llegó la noticia que en una pequeña ciudad de su comunidad autónoma, un escritor y gran coleccionista de libros de talante carlista había escrito un libro sobre una virgen, a la qué adoran los ciudadanos de dicha villa. En ese libro habla, entre otras verdades, del robo que el santuario de la virgen sufrió durante la guerra civil. Si no estoy mal informado, se cita que un "Comité" no elegido democráticamente, había robado las joyas de la vírgen, facilitándolas al gobierno rojo de la Generalidad de Cataluña.

Quiero reflexionar sobre este hecho porqué pienso que es muy importante. Entiendo su forma de pensar amigo carlista, ciertamente este país ha pasado por muchas épocas gobernado de forma no democrática. Por ejemplo en la actualidad, donde en Cataluña hay un gobierno, llamado "tripartito", que no representa la real voluntad del honorable pueblo catalán, o igualmente, por el nuevo gobierno que ha salido de las elecciones del pasado marzo. En dicho proceso electoral, compañero carlista, los electores se dejaron llevar por la burda manipulación de los medios de comunicación, dominados por actores socialistas y de otros elementos extremos que no quiero nombrar.

¡¡¡Ah!!! Cómo lo entiendo amigo tradicionalista, quién pudiera volver al siglo XIX cuando nuestro querido Carlos andaba por nuestra amada tierra. España y Cataluña tienen una gran suerte de que haya personas como usted, que se preocupan por cuestiones realmente importantes: las joyas, y no por vanalidades como fueron los miles de muertos y represaliados de los que tanto hablan los mismos de siempre.

Siempre suyo,

José María I
Profesor Asociado en Estados Unidos

paseando...

paseando nuestros sueños
por un despertar eterno
donde todo tiene un dueño,
todo menos nuestros sueños

sin tristeza ni alegria,
sabes ke nos quedaría.
sin un sueño inalcanzable,
una vida interminable.

la esperanza, es la ilusión
la ilusión, una mentira
la mentira, es la razón
la razón... inalcanzable.

paseando a la verdad
por un mundo de mentiras,
liberando corazones,
aun nos queda la pasión.

sin pasión ni indiferencia,
quedaría la paciencia,
y una vida sin sentido,
en un corazon vacio.

la esperanza, es la ilusión
la ilusión, es la venganza
la venganza, una razón
la razon, inalcanzable...

Dissident

Poesies apostates III

No sóc jo
ni res és res
fora de la Seva voluntat.
Els teus desitjos,
tots els anhels
TOT
li pertany.
A més és bo,
caritatiu
justicier,
implacable
devastador
i ple d'amor.
Però jo no sóc jo
i heu convençut a molts
d'això.
I em reduïu
i sé que sóc
sóc tan menut
però no obstant sóc,
sense vergonya de ser,
i sóc,
i no
no-sóc,
i sense vergonya sóc
que si no volgués Ell
jo no seria,
i sense negar-me sóc,
i de resultes,
manifestant-me,
descobrint-me sóc.
Cercant,
aprenent
i clavant-me morrades
empassant sorra
o bevent
el vi dels Déus,
sóc.
I en tant que sigui
això seguirà així
i reafirmant-me en el meu
propi fet de ser,
seguiré essent.
I aquest fet engrandiré
en tant que entengui el fet de ser
de la col·lectivitat,
i en tant que entengui
que qui em vol negar
no és,
que qui els meus avantpassats ha negat
no ha estat,
però de la negació de molts
n'heu tret material profit
fomentant-ho,
després d'haver muntat
i imposat,
heu creat un dimoni
basat en gent coaccionada
per la por en ELL
-o ELLA-
i d'opinions n'heu fet lleis
i de dogmes
veritats,
de prejudicis
normes de conducta
i de la negació
la salvació.
I tot només
pel material gaudiment
d'uns quants.

Sargantanu

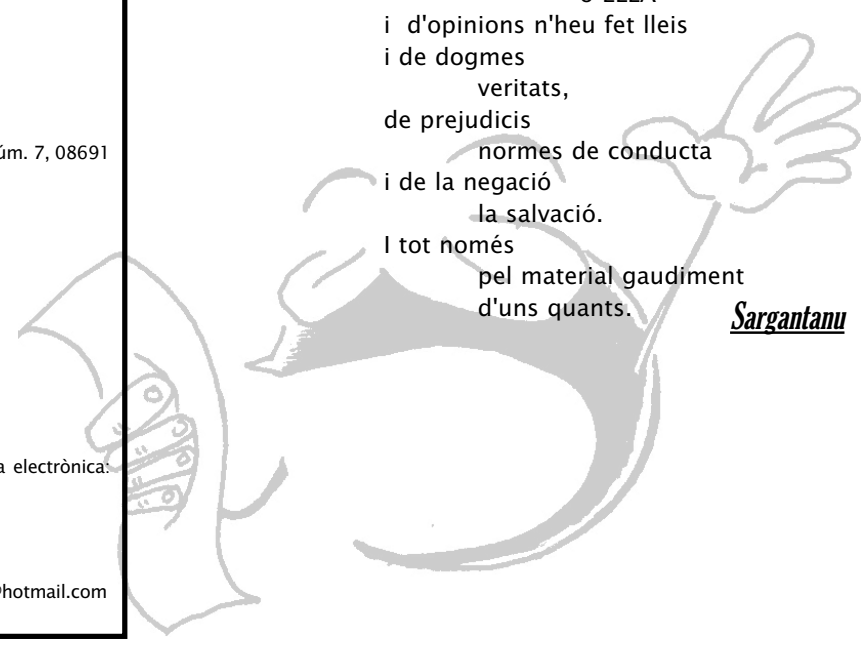

Directori

BERGA:
·Ateneu Llibertari del Berguedà: c/ Pinsania núm. 7 bxos, Berga 08600. Adreça electrònica: alliberga@hotmail.com i ateneullibertari
·Associació Cultural Columna Terra i Llibertat (col·lectiu difusor del pensament i la pràctica anarquistes): c/ del Balç núm. 4 baixos, Berga. Adreça postal: apartat de correus 16 Berga 08600. Adreça electrònica: ACCTLL@berguedallibertari.org.
·www.berguedallibertari.org (Portal llibertari del Berguedà).
·Centre d'Estudis Josep Ester Borràs (centre de documentació, recerca i difusió de la història social de la comarca): c/ del Balç núm. 4 baixos, Berga. Adreça postal: apartat de correus 16 Berga 08600. Adreça electrònica: CEJEB@hotmail.com i CEJEB@berguedallibertari.org.

MANRESA:
·CGT (anarcosindicat): c/ Circunvalació núm. 77, 2on, 08240 - Manresa (Barcelona). Telf. : 93 874 72 60 - Fax : 93 874 75 59. Adreça electrònica: manre@cgt.es
·Coordinadora antirepressiva de Manresa: http://www.nodo50.org/cam/ (en construcció).
·Na Bastardes (centre social okupat): c/ Bastardes núm. 13, Manresa.

MONISTROL DE MONTSERRAT:
·CNT-AIT (anarcosindicat): c/ Sant Pere núm. 35, 08691 Monistrol de Montserrat. Adreça postal: Federico Beltrán, St. Pere núm. 7, 08691 Monistrol de Montserrat. Adreça electrònica: pavongeme@hotmail.com

NAVARCLES:
·Casal Carrasclet: http://navarcles.noodles.cc/casal/index.htm
·L'Escletxa (Portal Llibertari de Navarcles): http://navarcles.tk

SALLENT:
·Amics d'Agustín Rueda
·Ateneu Popular Ferroka
·CGT (anarcosindicat): c/ Clos núm. 5, 08650 - Sallent (Barcelona). Telf. : 93 837 07 24 - Fax : 93 820 63 61. Adreça electrònica: sallent@cgt.es. Pàgina Web: http://www.cgt.es/sallent

SÚRIA:
·L'Alternativa (col·lectiu polític): c/Magí Fàbrega, 3, 2n, 08260 Súria. Telf. 93 869 64 26. Adreça electrònica: surialternat@hotmail.com

Envieu-me les vostres col·laboracions!

La ressenya

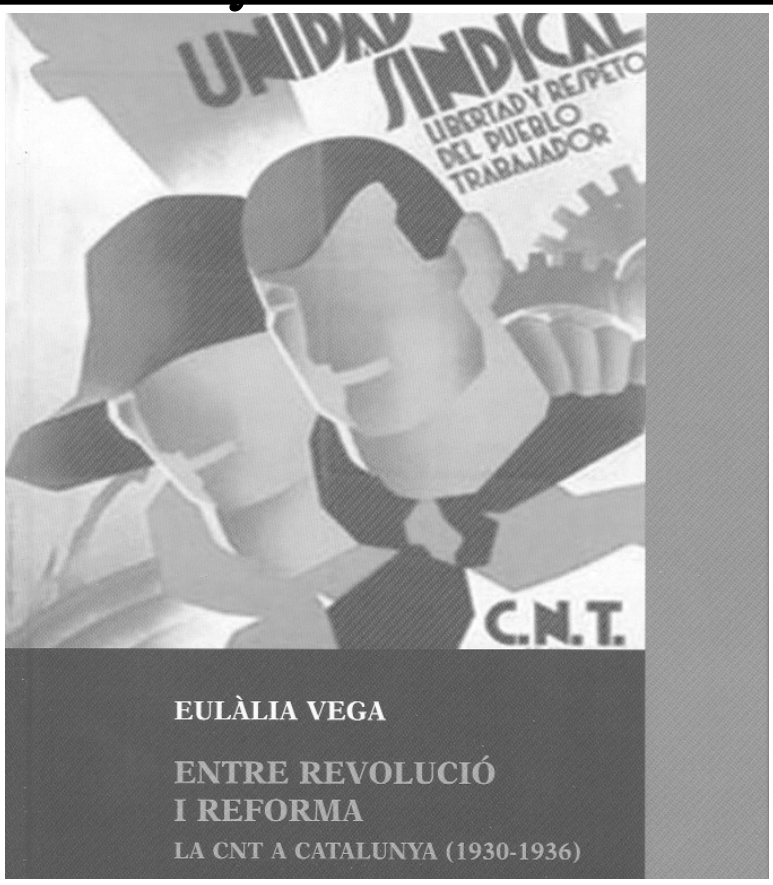

EULÀLIA VEGA. *Entre revolució i reforma. La CNT a Catalunya (1930-1936).* Lleida: Pagès editors, 2004.

Aquest treball estudia la Confederació Regional del Treball de Catalunya durant la segona República, mostrant les diferents propostes tàctiques dins l'anarcosindicalisme català. Després de molts anys d'investigació l'autora publica aquest text que al nostre entendre té una gran virtut: tot i ser fruit d'un estudi acadèmic supera en gran mesura molts dels permanents vicis que aquest tipus de treballs contenen.

L'autora abans de construir les seves interpretacions sobre les diferents tendències i posicionaments dins la CNT fa un esforç de comprensió del funcionament intern de l'organització (federalisme, acció directa, horitzontalitat, antipoliticisme, grupisme, etcètera) de manera que les interpretacions esdevenen molt més riques, mesurades i aproximades a la realitat que la majoria d'estudis acadèmics que aborden la CNT com si es tractés simplement d'un partit polític, organització marxista o d'organització vertical. Entendre millor el funcionament de l'organització a permès a l'autora fer un estudi més ampli, tenint en compte més federacions comarcals i locals, el seu dia a dia i mostrant el fenomen del trentisme d'una manera més rica i complexa.

Aquest treball trenca molts i diversos mites entorn la CNT en general i el trentisme en particular, com ara posem per cas els que pretenen relacionar la tendència que simpatitza amb la FAI amb la immigració del sud de la península (iniciada per Vicenç Vives i potenciada per personatges com el berguedà mossèn Armengou) i altres simplificacions com les que presenten el trentisme com una tendència homogènia, reformista i tendent a l'acceptació de la política parlamentaria. Cal dir que aquestes simplificacions que es comencen a superar en aquest treball han estat mantingudes des de posicions diverses i fins i tot antagòniques: des d'alguns treballs d'Albert Balcells fins a la recent obra de Miquel Amorós. Just per això l'únic que no ens agrada del llibre és el títol, que segueix la línia simplista que critiquem i de la qual el mateix text es desmarca; diem això perquè considerem més apropiat considerar el trentisme com una tendència tant revolucionaria com la que representava la FAI amb una diferència tàctica centrada sobretot en els ritmes i temps.

Es tracta doncs d'un molt bon llibre i no és estrany ja que com hem dit és fruit d'una intensa investigació (sempre important) i d'una no menys important reflexió (que malauradament es sol deixar de banda). Aquesta obra és un pas molt ferm en l'estudi d'una qüestió molt mal tractada, o no tractada, com és el trentisme. Esperem poder gaudir aviat d'aportacions tant vàlides com aquesta respecte aspectes poc estudiats com els de la cultural llibertària (seria molt desitjable veure publicada la tesi de Dolors Marín) o les col·lectivitzacions industrials (tenim ben pocs estudis amb cara i ulls a part de l'obra d'en Castells). No podem esperar que ens facin la feina els altres i ens calen més estudis sobre el nostre passat llibertari per poder dur a terme i tirar endavant iniciatives llibertàries sòlides i efectives.

Pep i tu

Agenda llibertaria

En aquest apartat anunciem els actes dels que tenim notícia que es produiran en les properes setmanes a la comarca.

PRIMER DE MAIG A BERGA

18 h. Concentració a la plaça de Sant Pere.
23.00 h. Concert a la plaça Rivera, a càrrec de:
·Manolito's
·Orquestra de Trinxera
·Kolumna Metralla

Organització: Associació Cultural Columna Terra i Llibertat

PUNK AL BOSC: ATTACK 2004, BERGA 7 I 8 DE MAIG

Plana Rodona, carretera de la Figuerasa, gratuït

Divendres 7 de maig a les 23 h: Hash&boot, Estrogenos, Tururu, Kolumna Metralla, Habitación 101, Pies pa'ke os kiero.

Dissabte 8 de maig a les 19 h: Terrorismo sonoro, Hasta enkontrar algo mejor, Kiss-t, Nervio, Kasparrata, la Purria.

Chill out, d.j's, distris, malabars, zona d'acampada...

VII JORNADES DEL CENTRE D'ESTUDIS JOSEP ESTER BORRÀS

"Si no es pot ballar aquesta no és la meva revolució". Per la igualtat, la llibertat i la solidaritat: juguem totes juntes contra la discriminació. BERGA, 21 de maig de 2004.

A les 9 del matí ens trobem a la plaça de sant Joan i tot seguit per les places que hi al costat del carrer major s'inicien els jocs tradicionals de col·laboració.

A les 12 h a la plaça de sant Pere joc final i danses del món.

A les 17 h al centre cívic de Berga xerrada sobre "La llei d'estrangeria" a càrrec de l'advocada de CGT de Lleida i especialista en el tema Esther Sancho.

A les 19 h al bar musical El Cau projecció de la pel·lícula La Haine (El Odio) de Mathieu Kassovitz.

PATUM AUTOGESTIONÀRIA

Del 9 al 13 de juny veniu a les barraques que muntem els col·lectius llibertaris, perquè l'autogestió és possible. Festa sí, lluita més.

ACTES DE LA VII MARXA HOMENATGE ALS MAQUIS AL BERGUEDÀ

Divendres 23 de juliol:
A les 19 h a la carretera vella de Vilada: Homenatge a Joan Vilella, Josep Puertas i Josep Bertobillo.
A les 21 h sopar al local de l'associació cultural Columna Terra i Llibertat (c/ del Balç 4 bxos esquerra).
A les 22.30 h Concert de cantautors a la plaça Rivera.

Dissabte 24 de juliol:
A les 13 h trobada davant la casa natal de Marcel·lí Massana (c/ Mossèn Huch núm. 8) i homenatge en aquest guerriller anarcosindicalista.
A les 14 h dinar al local de l'associació cultural Columna Terra i Llibertat (c/ del Balç 4 bxos esquerra).

Aportacions personals

Ramona: 15 ecus
El xinu: 7 ecus
Pep i tu: 5 ecus
Barrikada: 1 ecu